

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/532/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202902
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114202902.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. C. XXX/XX, XXX XX B. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie 221,38 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/56/2014-68 zo dňa 12. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 55,92 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, na špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu (druhý výrok), **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 18,35 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, vedený v K. B., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 12. 05. 2015 návrh žalobcu zamietol (prvý výrok). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 55,92 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, na špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu (druhý výrok).

O náhrade trov prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia §142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej ako úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 56,62 Eur za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) 2 x 19,92 Eur vrátane režijného paušálu 2 x 8,39 Eur. Ďalej uviedol, že žalovaná si neuplatnila žiadne trovy konania.

Proti výroku uznesenia okresného súdu o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (druhý výrok) žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa jeho názoru, odvolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorý má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zák. č. 250/2007 Z. z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Podanie vedľajšieho účastníka v tejto veci je zhodné ako predkladá v iných veciach. Vedľajší účastník (združenie) namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy zastúpené právnym zástupcom. Podľa jeho názoru, odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade (kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní) ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014 sp. zn. 6M Cdo 9/2013. Podľa jeho názoru, okresný súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01. 01. 2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nesplnil, pričom vstúpil do konania spôsobom, kedy o žalovanej má informácie získané od súdu. Z uvedených dôvodov pokladá rozhodnutie okresného súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nedôvodné a nezákonné.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere. Vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, t. j. že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je neplatná. Na základe jeho argumentácie bol nárok žalobcu zamietnutý. Podľa jeho názoru, jeho právne argumenty boli opodstatnené a úkony boli účelne vynaložené, preto mu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Súd preto správne vyhodnotil jeho úkony ako účelné a hospodárne. Uviedol, že žalobca si uplatňuje trovy právneho zastúpenia, pričom využil svoje zákonné právo byť zastúpený advokátskou kanceláriou, hoci toto právo upiera jemu, čo je v rozpore s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca podáva tisíce identických návrhov, v ktorých mení len číselné údaje. Zároveň poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 5/2013, nález Ústavného súdu SR z 15. októbra 2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (druhý výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol žalobcom uplatňovaný nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne zo zmluvy o revolvingovom úvere. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Odvolací súd ešte upozorňuje, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom, čomu zodpovedá aj odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTEBITEĽOV, so sídlom v Bratislave má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľky), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľky) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V posudzovanom prípade sa žalobca domáhal zaplata 221,38 Eur s príslušenstvom. V priebehu konania oznámením zo dňa 19. 09. 2014 vstúpil do konania vedľajší účastník VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTEBITEĽOV, so sídlom v Bratislave na stranu žalovanej. Vo vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu dňa 17. 03. 2015, vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania, poukázal na absenciu podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Prvostupňový súd žalobcom uplatňovaný nárok odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol. O náhrade trov prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže žalovaná a vedľajší účastník vystupujúci na jej strane mali plný úspech v konaní, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď na rozhodovanie o trovách konania aplikoval zásadu zodpovednosti

za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku čoho správne uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej (ktorý zdieľa procesný úspech žalovanej v tomto súdnom konaní) trovy prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú účelne vynaložené trovy jeho právneho zastúpenia. Odvolací súd preto konštatuje, že okresným súdom uvádzané argumenty zdôvodňujúce priznanie náhrady trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovanej sú správne, a preto rozhodnutie v napadnutom výroku potvrdil.

Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmaval, pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a žalobca v odvolaní nenamietal (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil) správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmaval.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu (prvý výrok) zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej boli v odvolacom konaní úspešní, preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a ani im žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto jej ju odvolací súd nepriznal. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník na strane žalovanej si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní) vo vyjadrení k odvolaniu.

Za uvedený úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25. 09. 2015, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej patrí odmena vo výške 9,96 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1 s použitím § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov - ďalej len „vyhláška“), režijná paušálna náhrada výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky) v sume 8,39 Eur, súhrnne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú 18,35 Eur.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. je žalovaný povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.